

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตำบลเคียนซา อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เทศบาลตำบลเคียนซา

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตรงกับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Wisdom หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความเชื่อ และศักยภาพในการแก้ไขปัญหาของมนุษย์ที่สืบทอดกันมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ภูมิปัญญาไทย (Thai wisdom) หมายถึง องค์ความรู้ความสามารถ และทักษะของคนไทย อันเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ เลือกรสร รุ่งแต่ง พัฒนา และถ่ายทอดสืบทอดกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สมดุลกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัย ภูมิปัญญา ไทยนี้มีลักษณะเป็นองค์รวม มีคุณค่าทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นในวิถีชีวิตไทย ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจเป็นที่มาของ องค์ความรู้ที่งอกงามขึ้นใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการและการปรับตัวในการดำเนินวิถีชีวิต ของคนไทยลักษณะองค์รวมของภูมิปัญญา มีความเด่นชัดในหลายด้านเช่น ด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม และหัตถกรรม ด้านการแพทย์แผนไทย ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน ด้านศิลปกรรม ด้านภาษาและวรรณกรรม ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี และด้านโภชนาการ วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local wisdom) หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกตคิดวิเคราะห์จนเกิดปัญญาและตกผลึกมาเป็นองค์ ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลาย ๆ เรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาเป็นศาสตร์ เฉพาะสาขาวิชาต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่จะช่วยในการ เรียนรู้ การแก้ไขปัญหา การจัดการ และการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นความรู้ที่มี อยู่ทั่วไปในสังคม ชุมชนและในตัวของผู้นั้นเอง หากมีการสืบค้นหาเพื่อศึกษา และนำมาใช้ก็จะเป็นที่รู้จักกัน เกิด การยอมรับ ถ่ายทอด และพัฒนาไปสู่คนรุ่นใหม่ตามยุคตามสมัยได้

ภูมิปัญญาแบ่งออกเป็น 10 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม ด้านการแพทย์แผนไทย ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน ด้านศิลปกรรม ด้านภาษาและวรรณกรรม ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี ด้านโภชนาการ ด้านองค์กรชุมชน

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเกษตรกรรม (การทำเกษตรแบบผสมผสาน)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายสวัสดิ์ เพชรสงค์

อายุ : 77 ปี

ภูมิรู้/ภูมิปัญญา : เป็นมีความรู้ความสามารถ ด้านการไร่สวนผสม ในสวนทุเรียน ปลูกผัก ปลูกกล้วย ปลูกกาแฟ และต้นโกโก้ ผสมการเลี้ยงสัตว์ เลี้ยงไก่ ฟันธุ์พื้นเมือง การปลูกพืชผักสวนครัว การปลูกพืชผักสมุนไพร การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ เป็นเกษตรกรตัวอย่างที่ทำการเกษตรแบบพอเพียงไม่ใช้ปุ๋ยเคมี ยึดหลักการทำเกษตรตามรอยพ่อของแผ่นดิน เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้กับบุคคลที่สนใจในพื้นที่

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 19 หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเปือย จังหวัด สุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเกษตรกรรม (การทำเกษตรแบบผสมผสาน)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายรุ่งเจริญ สีดา

อายุ : 50 ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา : การทำเกษตรแบบผสมผสาน

ที่อยู่อาศัย : หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเป็ยงง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเกษตรกรรม (การใช้อุปกรณ์ในการหาปลาจืด)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายโกมิน แซ่ก๊วง

อายุ : - ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา : การใช้อุปกรณ์ในการหาปลาจืด

ที่อยู่อาศัย : หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเป็ยงา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (การทำไผ่ดักปลา)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายสมคิด เจริญเยาว์

อายุ : 90 ปี

ภูมิรู้/ภูมิปัญญา : การทำไผ่ดักปลาเป็นการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ โดยใช้วัสดุธรรมชาติ (ไม้ไผ่) ที่หาได้ในหมู่บ้าน โดยนำไม้ไผ่มาสานเป็นไซ นำมาใช้ในการดักหาปลาตามทุ่งนา แม่น้ำลำคลอง เพื่อนำมาเป็นอาหารเพื่อการยังชีพในครัวเรือน หากเหลือจากนั้นก็นำไปแจกจ่ายหรือนำไปขายให้คนในชุมชน

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 52/1 หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเปือย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (การทำไซดักปลา)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายธานี คงเดช

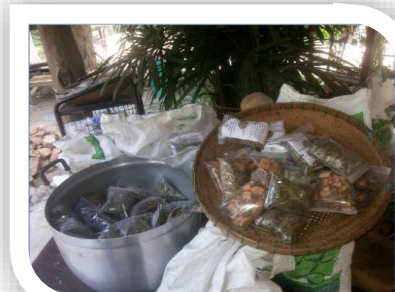
อายุ : - ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา : ได้ทำขึ้นเพื่อเป็นอุปกรณ์ ในการจับปลา ในฤดูฝนและได้ทำเพื่อขายหารายได้ให้แก่ครอบครัว “ต้นไผ่” ที่นำมาทำไซ ต้องไม่แก่หรืออ่อนจนเกินไป ขนาดกลางๆ อายุประมาณ ๒-๓ ปี เพราะถ้าแก่เกินไป มันก็จะหักง่าย ส่วนไผ่ที่เอามาทำส่วนใหญ่จะเป็นไผ่ สีสุก เพราะทนทานและมีความยืดหยุ่นสูงโดยไผ่ ๑ ลำต้น จะสามารถทำไซได้ ๑ ลูก ซึ่งแต่ละลูกจะใช้เวลาในการทำประมาณ ๔-๕ วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของไซด้วย ความยาวของไซ ๒ เมตรจะอยู่ที่ราคา ๗๕๐ บาท ๑ เมตร ราคา ๓๕๐ บาท ลูกค้าส่วนใหญ่มักจะเป็นคนในหมู่บ้านหรือพื้นที่หมู่บ้านใกล้เคียง นายธานี คงเดช เล่าว่า เรื่องการตลาดนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะก็ต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาล โดยเฉพาะฤดูฝนจะขายได้ดีมาก ทำแทบไม่ทัน ช่วงหน้าร้อนจะขายไม่ค่อยได้แต่เหตุที่ต้องทำทุกวันเพราะต้องเตรียมไว้ขายช่วงฤดูฝน

ที่อยู่อาศัย : หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเป็ยงา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการแพทย์แผนไทย (ชาจันทน์กะพ้อ)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายชำนาญ พิมลอย

อายุ : 57 ปี

ภูมิรู้/ภูมิปัญญา :

เป็นผู้มีความสนใจทำการศึกษาการแปรรูปสมุนไพร เล่าว่าเริ่มจากการสังเกตภายในบริเวณพื้นที่บ้านของตนเองนั้นมีต้นจันทน์กะพ้อ ที่เป็นต้นไม้ขึ้นชื่อของอำเภอเคียนซา มีอยู่เยอะมาก และไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์เท่าที่ควร บางถูกปล่อยให้ทิ้ง โดยเปล่าประโยชน์ที่ ซึ่งต้นจันทน์กะพ้อ เป็นต้นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ มีดอกส่งกลิ่นหอม ในช่วงเดือน มีนาคม- เมษายน ของทุกปีนั้น จึงคิดว่าดอกและใบ ของต้นจันทน์กะพ้อ น่าจะสามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้ จึงลองนำมาทดลองแปรรูปทำเป็นชาสมุนไพรเพื่อเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ และลองเอาดอกจันทน์กะพ้อมาทำเป็นเครื่องหอมเพื่อใช้ดับกลิ่น และมาทำเป็นน้ำหอมกลิ่นดอกจันทน์กะพ้อ ปรากฏว่าได้ผลตอบรับที่ดี และจากการศึกษาพบว่า ต้นจันทน์กะพ้อ เป็นสมุนไพรที่มีประโยชน์มีสรรพคุณ ดอกใช้ผสมกับยาอื่นปรุงเป็นยาหอมแก้ลม บำรุงหัวใจ ช่วยแก้เส้นนิบาต แก้ลมวิงเวียน ช่วยขับลม ช่วยแก้เสมหะ ช่วยบรรเทาอาการของโรคบางชนิด ล้างสารพิษ ระบบย่อยอาหารตับอ่อน ไต กระเพาะปัสสาวะ ให้ทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 54/2 หมู่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอเคียนซา จังหวัด สุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (การเพาะต้นจันทน์กะพ้อ)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายนิคม สามงามพุ่ม

อายุ : 75 ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา :

จันทน์กะพ้อเป็นไม้ต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง (สูงประมาณ 5-15 เมตร) เป็นต้นไม้ประจำถิ่นของบ้านเรา ขึ้นอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะในสวนหน้าบ้านจันทน์กะพ้อ ซึ่งมีพื้นที่กว้าง ประมาณ 200 กว่าไร่ ต้นจันทน์กะพ้อเป็นต้นไม้ค่อนข้างตรง เปลือกเกลี้ยง เรือนยอดเป็นพุ่มรีหรือกว้างใบเป็นใบเดี่ยว รูปรียาว ขนาดยาว 7-9 เซนติเมตร กว้าง 2-3 เซนติเมตร สีเขียวเข้ม เรียงตัวแบบเวียนไปตามกิ่งห่าง ๆ กัน ดอกออกตามกิ่งเป็นช่อเล็ก ๆ ทยอยบานครั้งละ 1-2 ดอก แต่มักจะมีช่อหลายช่อเป็นกระจุกและเรียงเป็นระยะ ๆ ตามกิ่งดอกขนาด 1.2-1.5 เซนติเมตร มีกลิ่นหอมไปทั่วพื้นที่ กลีบเลี้ยงมีขนสีน้ำตาลกลีบดอกเรียงเวียนซ้อนกันเล็กน้อย ด้านในสีขาวนวลหรืออมชมพู ด้านนอกมีแถบแคบ ๆ มีขนละเอียดสีน้ำตาลอมแดง กลิ่นหอมแรง ออกดอกในช่วงเดือนมกราคม-เมษายน สำหรับการขยายพันธุ์จันทน์กะพ้อนั้นทำโดยเพาะเมล็ด ใช้เวลาเพียง 1 เดือนรากก็เริ่มงอกแทงออกมา เมื่อต้นกล้าอายุ 1 ปี จะมีความสูงประมาณ 30 เซนติเมตร และมีใบ 4-7 ใบปีที่ 2 ต้นกล้าจะเจริญอย่างรวดเร็วและสูงประมาณ 1 เมตร ในช่วงนี้ถ้าปลูกในกระถาง ควรเปลี่ยนกระถางให้มีขนาดไม่ต่ำกว่า 10 นิ้ว หรือถ้าปลูกกลงดินจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีทรงพุ่มแผ่กว้าง เมื่ออายุ 5-7 ปี จะมีความสูง 2.5-5 เมตร และเริ่มออกดอก

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 19 หมู่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี (พิธีกรรมทางศาสนา)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายจรัส กมลฉัตรรุ่งเรือง

อายุ : 67 ปี

ภูมิรู้/ภูมิปัญญา : เป็นผู้ดำเนินรายการประกอบพิธีกรรมนั้น ๆ ให้เป็นไปตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้โดยทำหน้าที่รับผิดชอบในด้านพิธีการ ประสาน ควบคุม และกำกับพิธีการต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามกำหนดการ ในกรณีที่เป็นพิธีกรรมทางศาสนา จะเรียกว่า “ศาสนพิธีกร” ซึ่งหมายถึงผู้ทำหน้าที่ควบคุมและปฏิบัติศาสนพิธีให้ถูกต้องตามพิธีกรรมทางศาสนาตลอดจนประสานงานเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมในพิธีนั้น ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 5 หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปกรรม (การรำโนราห์)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นางเกษนิย์ อุ่นคงทอง

อายุ : 55 ปี

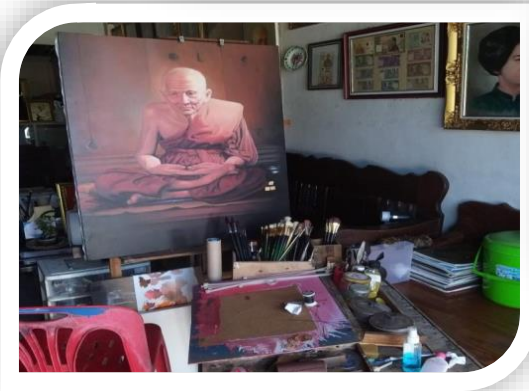
ภูมิรู้/ภูมิปัญญา :

โนราห์ เป็นการรำร่ายตามแบบฉบับของชาวปักษ์ใต้ มีการขับร้องประกอบดนตรี อันได้แก่ กลอง ทับ โหม่ง ฉิ่ง ปี่ และแตระ ซึ่งเป็นต้นฉบับในการเล่นละครชาตรีมาแต่สมัยอยุธยาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ มีผู้รู้บางคนกล่าวว่าการรำโนราห์น่าจะเป็นวัฒนธรรมของอินเดียมาแต่เดิม แล้วแพร่หลายเข้าสู่ชวา มลายู ในขณะที่อาณาจักรศรีวิชัยกำลังรุ่งเรือง ถ้าพิจารณาดูท่ารำแม่บทของโนราชาตรี จะเห็นได้ว่าหลายท่าคล้ายกับ "ท่ากระณะ" ในคัมภีร์ราชนาฏยศาสตร์และคล้ายกันมากกับท่ารำในแผ่นศิลาจำหลักที่ บุโรพุทโธ ในเกาะชวาภาคกลาง นอกจากนี้วิถีการเล่นของหุ่นละครชาตรี ยังคล้ายคลึงกับละครประเภทหนึ่งของอินเดีย ซึ่งเล่นอยู่ตามแคว้นเบงกอลในสมัยโบราณที่เรียกว่า "ยาตรา" ก็ได้ จากหลักฐานนี้พอจะยืนยันได้ว่า โนราห์ เป็นอารยธรรมของอินเดียภาคใต้ที่เข้ามาทางแหลมมลายูและภาคใต้ของไทย

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 155/2 หมู่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเปือย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปกรรม (การวาดภาพด้วยสีน้ำมัน)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายเดโช กิ่งซ้อน

อายุ : 66 ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา : ภาพสีน้ำมัน เป็นสุดยอดในบรรดาภาพวาดทั้งหลาย ทั้งความนิยมและราคา ภาพสีน้ำมันสามารถเก็บได้นานเป็นเป็นร้อย ๆ ปี สามารถออกแบบสีได้หลากหลาย มีราคาสูงเมื่อเทียบกับภาพเขียนสีชนิดอื่น อุปกรณ์ที่ใช้มีราคาแพงกว่า เหตุที่เก็บได้นาน เพราะวัสดุพื้นรองวาดใช้ผ้าใบ มีการทำสีรองพื้น ทั้งการใช้สีน้ำมันและสีที่ใช้ เป็นสิ่งช่วยให้ภาพคงทน สีไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อเวลาเปลี่ยนไป

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 85 หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเป็นซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปกรรม การทำของเล่นพื้นบ้าน (สานปลาตะเพียนใบมะพร้าว)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นางวิภาห์ พิทักษ์

อายุ : 49 ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา : การทำของเล่นพื้นบ้าน (สานปลาตะเพียนใบมะพร้าว)

ที่อยู่อาศัย : หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเป็ยงา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านโภชนาการ (การทำปลาแดดเดียว)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นายสมคิด ฉอำ

อายุ : 77 ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา :

ในแม่น้ำตาปีซึ่งมีทั้ง กุ้ง หอย ปู ปลา ซึ่งมีอยู่อย่างหนาแน่นชุกชุม จึงได้จับสัตว์น้ำจากแม่น้ำตาปีมาไว้ปรุงเป็นอาหาร เมื่อมีมากเกินไปก็นำไปแบ่งขายบ้าง เพื่อดำรงชีพให้อยู่รอดและประกอบสัมมาชีพอย่างเรียบง่ายแค่เพียงพอกินพอใช้

ปลาเค็ม เป็นปลาตัวเล็ก สามารถที่จะรับประทานได้ทั้งตัว สะอาดและถูกหลักอนามัย รสชาติอร่อย วัตถุดิบสดและใหม่เสมอ ช่วยเสริมแร่ธาตุแคลเซียมในด้านการบำรุงกระดูกให้แก่ร่างกาย เป็นอาหารที่ส่งผลดีเพื่อสุขภาพและร่างกายของเรา เคล็ดลับในการป้องกันการเกิดหนอนแมลงวัน คือ น้ำพริกแห้งมาตำให้ละเอียด จากนั้นนำไปทาบริเวณหัวปลาและตัวปลา ก็จะสามารถป้องกันการแมลงวันที่มาจับกินได้ การทำปลาเค็มให้อร่อย ต้องขึ้นอยู่กับความสดของปลา และขั้นตอนการหมัก(เกลือต้องถึง) ขั้นตอนการตาก(แดดต้องถึง)

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 101 หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านโภชนาการ การทำขนมหวาน (ขนมครก)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นางสาวอรอุมา สามงามพุ่ม

อายุ : 47 ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา : การทำขนมหวาน (ขนมครก)

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 19 หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเป็นงา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านโภชนาการ การทำอาหาร (ยำผลไม้)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นางสาววราภรณ์ พันอูไร

อายุ : - ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา : การทำอาหาร (ยำผลไม้)

ที่อยู่อาศัย : หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเป็ยงา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านโภชนาการ การทำขนมไทย (ข้าวเหนียวมะม่วง)

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ - สกุล : นางจารุวรรณ วัฒนาศุข

อายุ : - ปี

ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา : การทำขนมไทย (ข้าวเหนียวมะม่วง)

ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 186 หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเปอร์
จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านโภชนาการ การทำขนมไทย (ข้าวต้มมัด)

ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อ - สกุล : นางอรุณี อิศสระทะ
- อายุ : 67 ปี
- ภูมิรัฐ/ภูมิปัญญา : มีความสามารถในการทำขนมพื้นบ้านการทำขนมไทย (ข้าวต้มมัด)
- ที่อยู่อาศัย : บ้านเลขที่ 24 หมู่ที่ 1 ตำบลเคียนซา อำเภอกะเปอร์
จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260